

CIÈNCIA

Un estudi demostra que els dinosaures eren rèptils de sang calenta

Un estudi científic, amb participació catalana, apunta que els dinosaures eren rèptils de sang calenta. Els resultats obren la porta a noves investigacions sobre la conservació de les espècies i el canvi climàtic.

THAÏS GUTIÉRREZ

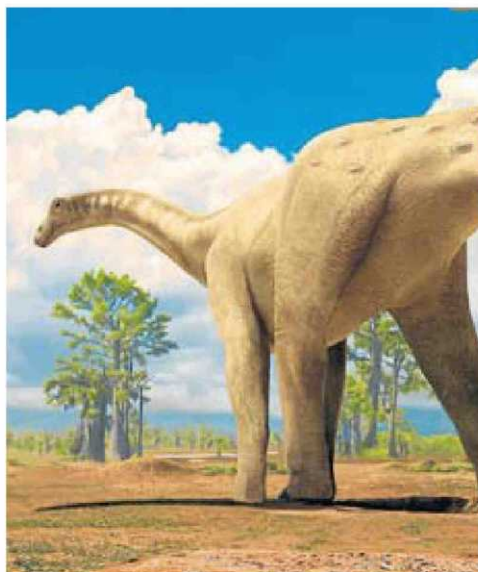
BARCELONA. La revista *Nature* publica avui un estudi científic que demostra que els dinosaures eren rèptils de sang calenta, al contrari del que s'havia pensat durant molt de temps. El treball, signat per investigadors de l'Institut Català de Paleontologia Miquel Crusafont (ICP) en col·laboració amb l'Institut Polar de Noruega, ha trobat línies d'aturada del creixement –les anomenades LAG, que també tenien els dinosaures– en els ossos d'un centenar de mamífers remugants actuals, quan es pensava que aquestes línies eren típiques d'animals de sang freda.

Tal com explica Meike Kohler, investigadora d'Icrea i paleontòloga de l'ICP, “fins ara es pensava que

els dinosaures eren rèptils de sang freda perquè tenien aquestes línies LAG, que són com les línies circulars que hi ha als troncs dels arbres”. “Amb aquest estudi demostrem que no és així, perquè hem trobat LAG en altres animals de sang calenta, com els remugants”, apunta Kohler.

Canvis de metabolisme

L'estudi posa en relleu que les LAG en realitat indiquen com varia el metabolisme d'un animal en funció dels canvis estacionals. Els investigadors asseguren que aquests canvis són com un rellotge intern que regula les necessitats dels animals en funció de l'oferta de recursos alimentaris que hi ha en cada estació de l'any. Quan un animal té aquestes línies “vol dir que ha aturat el seu creixement, de manera periòdica, en l'època de l'any en què hi ha menys recursos, que pot ser l'hivern en zones fredes o l'estiu en zones càlides”, explica Kohler. La investigadora destaca que les LAG demostren que “els

El nou estudi científic diu que els dinosaures, com el de la il·lustració, eren animals de sang calenta. ICP

animals han activat aquest mecanisme de defensa, que és una estratègia per sobreviure”.

Kohler detalla que l'estudi que es publica avui és “molt potent”, per la quantitat de material i la diversitat d'espècies amb les quals s'ha treballat, però matisa una qüestió: “No el vam dissenyar per trobar la resposta a la termofisiologia dels dinosaures”. “Nosaltres preteníem conèixer millor la fisiologia dels mamífers actuals i volíem entendre com els afecta l'ambient: com canvia el seu creixement en funció de la temperatura exterior, de les pluges o de la disponibilitat d'aliments i aigua”, apunta la investigadora.

L'estudi obre noves possibilitats en el camp de la recerca científica, sobretot pel que fa a la seva aplicació en estudis de conservació de la biodiversitat del planeta. “A partir d'ara podrem estudiar millor la salut de la població animal i ho podrem aplicar, sobretot, als efectes del canvi climàtic”, diu Kohler. ■